

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

BESEDA PREDSEDNICE

Drage članice, spoštovani člani in prijatelji!

Vedno mi je v veliko veselje pisati uvodnik za naše klubsko glasilo, ki končuje že svoj 16. letnik. Vsakič je veliko novega, tokrat še posebej, ker se z večino nismo srečali celo dolgo poletje, ki – po trenutnih temperaturah sodeč – še vedno traja.

Današnja priloga Mojega bernija je novembrska številka prve slovenske kinološke revije Kinolog, glasila Kinološke zveze Slovenije. Že naslovnica

vam bo povedala, zakaj je prišla revija na vaš naslov. V uredništvu smo se odločili, da bo pasma meseca novembra bernski planšarski pes in upam, da smo ga dostojno predstavili. Tudi s pomočjo naših članov in prijateljev!

Zaradi odpadlega jesenskega piknika, ki nam ga slabo vreme enostavno ni dopuščalo organizirati, vsi komaj čakamo naše novoletno druženje v Goriških Brdih. Ker smo rezervirali trdno streho nad glavo, nas tudi slabo vreme ne bo prisililo k odpovedi – ali, kot pravi znani kinolog, predsednik Komisije za šolanje pri KZS, Miran Marš: »Slabega vremena ni, je samo slaba oprema!« Torej, nadenite si vremenu ustrezno obleko in obutev ter se nam pridružite na miklavževanju. Veselo bo!

December je precej naporen mesec, ne le za nas, ampak tudi za naše kosmatince. Zato boste našli med vsebino tokratne številke tudi obširno temo o predprazničnih nevarnostih. Ne pozabite svaril in pravočasno poskrbite – morda tudi z uporabo zdravju prijaznih dopolnilnih metod, da bo tudi vaš kosmatinec preživel miren, prijeten in predvsem varen veseli december.

Ob koncu vam v imenu upravnega in nadzornega odbora, ki se trudita za uspešno delovanje našega kluba, želim da vam bo v vseh pogledih naklonjeno tudi leto 2016. Naj bo za vas in za vaše bernije mimo, zdravo in prijazno!

Chapca Vaša

POČASI ODŠTEVAMO DNEVE!

Leto se bo zdaj zdaj izteklo in preden se dokončno poslovimo, imamo še eno priložnost, da se zberemo in preživimo skupaj prijeten dan. Letošnje miklavževanje bo **v soboto, 5. decembra 2015** v Goriških Brdih.

Ogledali si bomo prelepi in zanimivi konec naše domovine, kamor večina le poredko zaide, za kulinarčno razvajanje pa bodo poskrbeli v bernijem prijazni Okrepčevalnici pri Mariotu v Gonjačah.

Zborni mesto bo **ob 10. uri na črpalki OMV na Vogrskem (AC Ljubljana - Razdrto - odcep za Novo Gorico)**. Iz Ljubljane je do tja po prazni cesti 100 km vožnje oziroma ura in pet minut.

Od tam se bomo **ob 10.15** skupaj napotili v Gonjače, kjer nas bo ob 11. uri čakala malica, nato pa se bomo odpeljali na ogled biserov Goriških Brd: Dobrovo, Medana, Vipolže... in seveda prizorišča Žlahtne štorije. Med potjo si bomo pretegnili noge in tačke na približno polurnem sprehodu po slikoviti pokrajini v okolici rojstne vasi Alojza Gradnika.

Za naše lačne želodce bodo ponovno poskrbeli v Okrepčevalnici pri Mariotu, kamor se bomo vrnili predvidoma do 14.30. ure.

Po kosilu bomo izkoristili priložnost in nekaj minut namenili dr. Evi Grilc z **Nacionalnega inštituta za javno zdravje**, ki nas vabi k sodelovanju v raziskavi o bakterijah, odpornih na antibiotike. Prisotnost takih bakterij pri nas ali naših psih lahko resno ogrozi ranljive skupine ljudi (starejše, otroke, ljudi s slabim imunskim sistemom, okrevance po posegih, ..), zato vas že danes vabimo, da se odzovete vabilu in prisluhnete dr. Grilčevi.

Kot se za miklavževanje spodobi, se bomo nato prepustili zabavi in manj resnim zadevam, pa tudi proglasili člana leta 2015, ki ga je izbral upravni odbor.

Cena malice in kosila znaša 14 € na osebo, vašo **prijavo** pa pričakujemo **Mojca** (tel. 041 63 16 16), **Barbara** (e-mail: Barbara@topol.si) ali **Nina** (tel. 041 365 748) najpozneje **do ponedeljka, 30. novembra 2015!**

Nasvidenje!

Vaš Upravni odbor in Mojca Sajovic, predsednica SKBPP p.s.: Ker majhen delček poti poteka po ozemlju Italije, morda ne bosta odveč osebna izkaznica in pasji potni list.

Pustolovka Tally

Piše Mateja Pečar, fotografije Rok in Bojan Pečar

Z začetkom šolskih poletnih počitnic je prišel čas za naš odhod na morje. Naši odpravi se je že drugo leto zapored pridružila naša dvoletna psička Tally, ki jo skoraj povsod vzamemo s seboj. K sreči odlično prenaša vožnjo z avtom. Med vožnjo seveda poskrbimo, da naredimo potrebne postanke in tako potovanja z njo potekajo brez zapletov.

Ob prihodu v kamp je ob prikolici takoj označila svoj prostor v prijetni senci borovcev. Morje je opazovala bolj od daleč in prav nič je ni mikalo skočiti v slano vodo. Je pa zato toliko bolj uživala v družbi otrok, ki so z njo nadvse radi naredili kakšen krog po kampu. Ko se je bližal svež večer, je vneto čakala na sprehod, ko je tekla ob svojem gospodarju Roku in vzdrževala svojo kondicijo. Navajena je bila, da je Rok enkrat hiter na rolerjih, drugič spet na kolesu, in tako sta bila res dobro usklajen tekaški tandem. Moram pa dodati, da je včasih tudi rada zamenjala ritem in se tako pridružila nam, puncam, pri nordijski hoji. Na vrhu hriba smo bile vse nagrajene, me s krasnim sončnim zahodom in pogledom na Kornate, Tally pa s prijetno vetrno sapico, ki se ji je prav rada nastavljala po vročem dnevu. Glede na to, da se v morju ni želela hladiti, smo ji čez dan hrbet večkrat pokrili z moko brisačo, s katero je zgledala kot kak viteški konj, po trebuhu in tačkah pa smo ji skrajšali dlako že doma.

Po vročih morskih tednih so Tally čakale nove dogodivščine v našem gorskem svetu, katerega lepote so nas tudi letos ponovno navdušile. Tokrat je sproščeno tekala in plavala v reki ter opazovala ribe. Njena najljubša igra je bila iskanje kamenčkov, ki smo ji jih metali v reko. Nato je rada počivala v senci vrb. Prave pustolovščine pa so nas čakale na jezeru. Željni vožnje s kanujem smo se pred odhodom spraševali, ali bo Tally sploh želela z nami v kanu. Kmalu smo odkrili, da je bila naš skrb odveč, saj se je naša pasja gospodična prav rada pustila popeljati naokrog. Takoj je skočila v veliki kanu, tako da smo brez težav veslali po jezeru in se ob obali ustavljali za kopanje.

Dogodivščin na jezeru pa še ni bilo konec. To poletje smo se vsi družinski člani podali na sup in tako spoznali radost v športu, pri ka-

terem stojiš in veslaš. Medtem, ko tiho drsiš po vodni gladini, opazuješ in občuduješ naravne lepote. Na naše presenečenje se je nad tem športom navdušila tudi Tally. Prav neverjetno vztrajna je bila. Radovednost je zmagala in Tally je supala najprej z Rokom, nato pa še z Juretom. Ravnotežje nobenemu od njih ni delalo preglavic in navdušeni smo opazovali našo pustolovko v kapitanski drži.

Paleta svojih pustolovščin je Tally dopolnila še z vzponi po čudovitih zelenih planinah okoli jezera in tako ohranjala svojo dobro telesno pripravljenost. Po primernih pripravah je bila gorska hoja z njo pravi užitek. Že prej smo jo navajali na različne ovire, utrjevali pasje blazinice, jo primerno spodbujali in kmalu je pokazala, da obvlada gibanje v gorah.

Poletje s Tally je bilo res zanimivo in kratkočasno, zato si počitnic brez nje ne znamo več predstavljati. Da igranja mini golfa sploh ne omenjam – le kdo bi nam sicer 'pobiral' žogico, še preden pade v luknjo. ☺

Doma narejeni Lenini pasji priboljški

Sem pa tja pride dan, ko rada eksperimentiram v kuhinji. Koruzna juha se je izjalovila, so se pa zato nad pričakovanji posrečila dehidrirana jetrca, ki bodo v naslednjih dneh služila kot odlični pasji priboljšek. Se recept finančno splača do te mere, da bom od zdaj naprej doma sama sušila vse možne organe in privarčevala? Ne, a smo se ob tem vsi blazno zabavali: Ron, Amy in jaz.

Kako narezati jetra na čim tanjše rezine?

Trik se skriva v tem, da narežeš zamrznjena jetra, ki se potem odtajajo kar na peki papirju. Peki papir je obvezen, če ne želite, da se vam jetra primejo na pladenj, poleg tega pa je tudi post-festum čiščenje veliko bolj enostavno. Pečico nastaviš na ventilacijo in pladenj položiš na drugo rešetko pod vrhom – torej ne najvišjo in ne tisto na sredini, ampak vmes.

Čas dehidracije je relativen – dlje časa, kot jih boste sušili, daljši bo rok uporabe. Jaz sem izbrala najlažjo pot in sem jih (z občasnim obračanjem) sušila dobro uro na 120°C, zadnjih 15 min pa na 150°C. Na tak način bodo sušena jetra v hladilniku brez težav zdržala do 14 dni. Za daljši rok uporabe je priporočljivo sušenje na nižji temperaturi, podaljšati pa morate tudi čas sušenja (5 do 6 ur).

Ron in Amy (ja, tudi mačke jih obožujejo!) sta podala strokovno oceno +5 in zaloga je pošla v dobrem tednu.

Jetra niso samo odlični pasji priboljšek, ampak tudi prava vitaminska bomba za naše živalce: bogata so z vitaminom A, B, železom, fosforjem, omega 3 in omega 6 maščobnimi kislinami. Odmerite košček ali dva na dan, odvisno od velikosti psa.

Dober tek!

Lena Gregorčič

Nasvet za pasje priboljške nam je prijazno posodila Lena Gregorčič, avtorica spletnega portala Zdrava hrana za pse (<http://www.zdravahranazapse.si/>), kjer najdete še malo morje koristnih nasvetov in se lahko prijavite na brezplačne Lenine novice.

Priporočamo!

VABILO NACIONALNEGA INŠTITUTA ZA JAVNO ZDRAVJE

Na NIJZ izvajamo manjšo raziskavo v okviru katere ugotavljamo prisotnost bakterij, ki so odporne proti antibiotikom (bakterije, ki imajo encime ESBL in Clostridium difficile) v blatu pri lastnikih hišnih ljubljencev in njihovih živalih (psih in mačkah).

V raziskavi sodelujemo z Nacionalnim laboratorijem za zdravje, okolje in hrano ter Veterinarsko fakulteto v Ljubljani.

Sodelovanje v raziskavi je prostovoljno in brezplačno.

Lastnike psov in/ali mačk, ki želijo sodelovati v raziskavi, prosimo, če se oglasijo na elektronski naslov, kjer bodo dobili vse potrebne informacije: eva.grilc@nijz.si.

KUPOJEMO ZA VAS

V »Mojem berniju« tokrat uvajamo novo rubriko, ki vas nagovarja kot bralce in soustvarjalce hkrati. Velikokrat naletimo na vse večjem svetovnem tržišču na izdelek, ki nas navduši z uporabnostjo in ceno, pa takoj pomislimo, da bi še kateremu od lastnikov bernija morda prišel prav. Lahko gre za pripomočke, hrano, priboljške, opremo, oblačila za pse, izdelke za nego, prehranske dodatke... Vabimo vas, da nas seznanimate s svojimi odkritji, mi pa bomo podatke o izdelku in prodajalcu z veseljem objavili. Ne pozabite napisati spletnega naslova, če ste izdelek kupili preko spleta, prav tako poleg cene navedite še strošek poštne in nikakor ne smete pozabiti na fotografijo!

ČUDEŽNA KRPA

Se tudi pri vas po sprehodu kopičijo mokre in blatne brisače, ko se prične deževje? Pri nas je s to težavo konec! Z izredno vpojno krpo, kakršne poznamo med izdelki za nego avtomobilov, obrišemo dlako in umazanijo skoraj do suhega, krpo pa nato operemo z mlačno vodo in še vlažno pospravimo v priročno škatlico. Krpo smo opazili pri pasji frizerki, kupite pa jo lahko v tej spletni trgovini:

https://www.viovet.co.uk/Groomers_Ltd_Aquasorb_Absorbant_Towel/c8028/

Cena (trenutno dodatno znižana) je 4,11 GBP oziroma 5,70 €, le poština je visoka in znaša 10 GBP (13,90 €), zato priporočamo medsebojni dogovor in nakup več proizvodov hkrati.

GLAVNIK ZA BERNSKO DLAKO

Kar nekaj naših članov je že obupalo, da bi lahko primerno uredili svojega kosmatinca, saj je dolga ali celo puhasta dlaka za nego velik zalogaj. Pravo odrešitev predstavlja glavnik z vrtljivimi in ravno prav dolgimi zobmi, dolg ročaj pa je udoben za delo. Glavnik Magic s 44 zobmi smo našli v trgovini Buba v Grosupljem (Rožna dolina 5, tel. št. (01) 786 46 58, lahko ga naročite tudi preko spletne trgovine, cena je 8,99 €, pri nakupu pa vam priznajo tudi klubski 7%-ni popust.

USNJENO LEŽIŠČE

Če si vaš štirinožec ni prilastil vašega kavča ali postelje, ste se zagotovo znašli pred dilemo, kakšno ležišče bo zanj najbolj primerno. Po izkušnjah naših članov priporočamo ležišče Comfort iz umetnega usnja. Ležišče je mehko, izredno trpežno in higienično, lahko ga posesate in obrišete z mokro krpo in čistilom. Na voljo je v več barvah in velikostih, berncu pa seveda izberite XXL. Gre za izredno praktičen, obenem pa tudi estetski dodatek za vaš dom. Ležišča Comfort lahko naročite na spletu ali obiščete trgovini v ljubljanskem BTC-ju in Celju. Cena za velikost XXL (123 cm x 92 cm) je 55 EUR.

Več informacij najdete na naslednji povezavi: <http://www.comfort-dog.si/index.php/8-comfort/6-lezisca-comfort>

Berniji so tokrat ostali doma, ko se je berna družba spet napotila po svetu. Po povratku je nastal tale prispevek Alenke Juhant:

Dunaj po bernsko

V prvih jesenskih dneh smo se člani bernskega kluba skupaj z našimi simpatizerji in člani kluba 7E+ z vlakom odpeljali proti Dunaju. Pogled na pokrajino, ki se je z nostalgijo poslavljala od poletja, je v nas zbujal spomin na Slovence, ki so se ukažljivi upajoč podali na pot v veliko mesto. Nas pa je prijetno vzdušje spremljalo že od začetka. Okrepili smo ga še v jedilnem vagonu; med klepetom in prigrizki pa nam je udobna vožnja hitro minila.

Ko smo v hotelu odložili prtljago, nas je gospa Ivanka, prijazna vodička iz Turistične agencije Veronika, vodila po mnogih znamenitostih v središču Dunaja. Avstrijska prestolnica, ki se po kakovosti življenja uvršča v evropski vrh, ima številne znamenitosti; že vožnja po aveniji

Ringstrasse, ki poteka na mestu starega mestnega obzidja, je kulturna in arhitekturna poslastica. Občasno smo morali poiskati zavetje pod dežniki, kar pa ni skalilo naše vedrine, ko smo se sprehodili mimo opere, parlamenta, mestne hiše, Votivne cerkve, gledališča. Pri spomeniku J. W. Goetheja smo obnovili spomin na njegova literarna dela in si odpočili v mestnem parku.

Proti večeru smo se odpravili v zabavišni park Prater, kjer se adrenalinski navdušenci sprostijo na vrtoglavih vožnjah z vlakci, umirjeni občudujejo pogled na Dunaj z vrha Velikega kolesa, vsi pa najdejo zabavo zase. Lačni in utrujeni smo se z užitkom lotili dunajskih kulinarčnih specialitet v tamkajšnji pivnici.

Drugi dan smo nadaljevali z ogledi Štefanove cerkve, Hofburga, obiskali smo

muzejsko četrt in grobnice. Prosti čas smo izkoristili za kavo in obvezno sladkanje s Sacher torto. Ta znamenita torta je nastala, ko je glavni kuhar zbolel, slaščičarski vajenec, 16 letni Franz Sacher pa je čokoladni biskvit namazal z marelično marmelado in navdušil goste. Sin Edvard jo je izboljšal s čokoladno glazuro; po vseh bitkah glede pravice do originalnega recepta pa to torto v posebni embalaži danes tržijo po celem svetu.

Po ogledu Zgodovinskega muzeja smo se popoldan vrnil v hotel, kjer smo se zbrali v sobi pri Slavku, Pavletu in Cirilu, ki so »mojstri za družbo gor držati«. Vsak je postavil na mizo nekaj domačega iz svojega nahrbtnika, da smo v veselem vzdušju pričakali poslastico izleta – koncert Mozartove glasbe, ki je bil v Zlati dvorani Musikveraina. Tu vsako leto poteka novoletni koncert Dunajskih filharmonikov. V akustično dovršeni in z zlatom bogato okrašeni dvorani smo uživali v nastopu glasbenikov, oblečenih po modi, ki je zaznamovala Mozartov čas. Po končanem uradnem programu so nas razveselili še s Straussovim valčkom Na lepi modri Donavi in s koračnico Radetzky marš. Glasbeno doživetje, ki nam bo ostalo v lepem spominu.

Naslednji dan smo obiskali Schönbrunn, poletno rezidenco habsburških vladarjev, se sprehodili po sobanah cesarice Marije Terezije, cesarja Franca Jožefa in njegove soproge Elizabete, znane kot Sisi. Notranjost dvorca razkriva bahave plesne dvorane, svečane sobane in okrašene salone. V zrcalni dvorani je šestletni Mozart igral pred cesarico in ji na koncu navdušen skočil v naročje. Po grajskem parku smo se med urejenimi nasadi, ribniki in znamenitimi vodnjaki popeljali z vlakcem mimo muzeja dvornih kočij, najstarejšega živalskega vrta, rastlinjaka in spomenika zmage Gloriette.

Pozno popoldan smo se sredi vrveža beguncev zbrali na železniški postaji in sedli na vlak. Dobro volje smo si pripovedovali o zanimivih vtisih in kar mimogrede se je porodila ideja: drugo leto po bernsko...kam?

DEDNE BOLEZNI PRI BERNSKIH PLANŠARSKIH PSIH

Smiljana Vaupot Nabergoj, dr. vet. med. iz Veterinarskega inženiringa Nabergoj, ki v rubriki »Vprašajte naše strokovnjake« na klubski spletni strani odgovarja na vprašanja naših članov in obiskovalcev, nam je v branje – predvsem pa v razmislek – poslala strnjen opis značilnih oz. dednih bolezni bernskega planšarskega psa. Gre za zanimiv prispevek, ki poleg najbolj »tipičnih« displazij kolka in komolca navaja tudi bolezni, ki jih večina lastnikov verjetno niti ne pozna. Po njenih besedah bi se lastniki morda odločali drugače v primeru nakupa ali parjenja, če bi bili bolj obveščeni, na kaj morajo biti pozorni in k čemu je pasma nagnjena. Prav tako meni, da bi bilo ob vzrejnem pregledu pametno proučiti tudi anamnestične podatke lastnika psa in njegova opažanja, na podlagi tega pa bi vzrejna komisija odločila ali bo izdala vzrejno dovoljenje ali ne. Tudi splošen pregled pri veterinarju in osnovna krvna slika ne bi bila odveč. Za vse genetske bolezni, ki jih ima določena pasma, seveda ne obstajajo testi (za nekatere pač!), dejstvo pa je, da bi vsak vzreditelj moral potrpati na svojo vest in izločiti žival, ki je imela v svoji zgodovini določene zdravstvene težave ali pa so slednje imeli njihovi potomci.

Komolčna displazija

Pozoren lastnik lahko opazi šepanje že pri starosti 7 do 10 mesecev. Pes šepa vsak dan, najbolj očitno, ko po daljšem ležanju vstane ali ko začne hoditi oz. teči. Prognoza je odvisna od tega, koliko se je bolezen razvila pred začetkom zdravljenja. Boljše klinične rezultate (to pomeni, da pes ne bo trpel bolečin) dobimo seveda z zgodnjim zdravljenjem, še preden se razvijejo degenerativne spremembe v sklepih (osteoartritis). Če komolčne displazije ne zdravimo, bodo bolečine in šepanje čedalje hujši.

Prizadetih psov nikakor ne smemo pariti, to pa naj velja tudi za tiste plemenke in plemenjake, kjer se komolčna displazija pojavi pri njihovih potomcih.

Kolčna displazija

Tako kot komolčno tudi kolčno displazijo povzroča več različnih genov, tudi v tem primeru pa določeno vlogo pri poslabšanju stanja igrajo prekomerna teža, hitra rast in visokokalorična prehrana.

Čeprav se ena hujših oblik kolčne displazije pojavi že pri mladih psih (do enega leta), pa bolezenske znake v glavnem kažejo starejši psi. Pes čuti bolečine po daljšem gibanju, s težavo premaguje stopnice in morda celo stežka vstaja. To boste na začetku opazili občasno, sčasoma pa se bo stanje slabšalo. Zdravila ni, psu pa lahko pomagata zlasti z nadzorovanjem njegove teže, zmanjšanjem gibanja, protibolečinskimi in protivnetnimi zdravili ali alternativnimi terapijami, npr. z akupunkturo. Pomaga tudi dodajanje glukozamina. V skrajnem primeru, ko je bolečina res huda in navedene terapije ne pomagajo, lahko veterinar predlaga zamenjavo kolka.

Stopnja displazije ni vedno premo sorazmerna z bolečino. Nekateri psi imajo po rtg izvidih zelo slabe kolke, pa jih boli precej manj kot nekatere druge, katerih rentgenske slike kažejo zgolj manjše spremembe.

Kolčna displazija se pogosto pojavlja pri starejših psih velikih pasem (npr. bernski planšar), ki so prekomerno hranjeni in so kot mladiči hitro pridobivali na teži. Če imate mladiča take pasme, lahko možnost razvoja bolezni v prihodnosti zmanjšate s premišljenim načinom hranjenja.

V našem klubu se obeh vrst displazije dobro zavedamo in že več let stremimo k premišljeni vzreji in vzrediteljem priporočamo, da iz vzreje izločijo vse pse, pri katerih se bolezen pokaže. Za pridobitev vzrejnega dovoljenja je potrebno predložiti izvide rtg slikanja kolkov in komolcev. Kljub temu, da je vzrejni pravilnik za bernske planšarske pse zelo popustljiv do psov z displazijo, vzreditelje, predvsem pa bodoče lastnike mladičev seznanjamo s slabim stanjem komolcev pri naših psih. Le tako lahko zagotovimo bolj zdravo bernsko populacijo in bolj srečne pse.

Aseptični meningitis

Gre za vnetje membranskih ovojnic, ki prekrivajo in ščitijo zunanost možganov in hrbtenjače. Vzrok za aseptični meningitis je ne-bakterijska bolezen neznanega vzroka. Prizadene večinoma mlade pse velikih pasem v starosti od 3 in 24 mesecev. Znaki bolezni so vročina, bolečine v vratu, otrdelost mišic in sklepov, nekoordinirani gibi, težave pri hoji. Znaki se lahko pojavljajo tudi samo občasno in nato spet izginejo. Zdravljenje je v večini primerov uspešno, vseeno pa velja poudariti, da je meningitis resna bolezen in se je ne sme jemati zlahka.

Prizadetih živali se smemo uporabljati za vzrejo. Čeprav o morebitni dednosti te bolezni ni veliko znanega, pa bi se morali izogibati tudi nadaljnjemu parjenju staršev prizadetega psa ter psov iz istega legla.

Histiocitoza

Bolezen je posledica povečanega števila histiocitov, t.j. celic, ki nastajajo v kostnem mozgu in krožijo po telesu kot del običajnega obrambnega sistema. Poznamo več vrst bolezni, povezanih s histiociti. Kožna histiocitoza je benigna oblika bolezni, pri kateri se na koži glave in vratu pojavljajo manjše lezije, ki občasno celo izginejo. Pogostejša je pri mladih psih. Pri sistemske histiocitozi so prav tako vidne spremembe na koži, obenem pa so prizadete tudi bezgavke. Najnevarnejša oblika bolezni, maligna histiocitoza, pa ne kaže zunanjih znakov, ampak prizadene notranje organe (vranico, jetra, pljuča, kostni mozeg) in je pogost vzrok smrti med bernskimi planšarskimi psi.

Znaki sistemske in maligne histiocitoze so podobni: izguba apetita in posledično teže, utrujenost, apatičnost, pri sistemske pa tudi spremembe na koži. Obe obliki se pojavita v odrasli dobi. Sistemska histiocitoza občasno miruje, a se nazadnje histiociti razširijo v druge organe, npr. pljuča, jetra, vranico, kostni mozeg in bezgavke. Maligna histiocitoza pa je hitro napredujoča bolezen, ki lahko ob postavitvi diagnoze že kaže metastaze v pljučih, zato kirurško zdravljenje ni učinkovito, prav tako je v glavnem neuspešna tudi kemoterapija.

Zaradi poznega pojava bolezni je težko prepoznati starše, ki bi bili lahko nosilci z boleznijo povezanega gena. Lastnik psa z diagnosticirano histiocitozo bi moral takoj obvestiti vzreditelja, da lahko ta ustrezno spremeni svoj vzrejni program in karseda omeji širjenje bolezni med berno populacijo.

Druge bolezni, ki prav tako prizadenejo bernske planšarske pse, čeprav manj pogosto in z manj hudimi posledicami, so ataksija, alopecija, bolezen ledvic, hipo- in dismielinizacija, epilepsija in progresivna atrofija mrežnice.

Ataksija

Gre za moteno usklajenost mišičnih gibov. Znaki bolezni so slabo ravnotežje, izredno široka stoja, okorelost, nezavedanje položaja nog ter tresenje glave ali telesa. Znaki se pri nekaterih pasmah pokažejo takoj ob rojstvu, pri bernskih planšarjih pa se pojavljajo nekje med 6. tednom in 6. mesecem starosti. Bolezen lahko napreduje hitro ali počasi. Prizadeti psi ne morejo hoditi po stopnicah ali stati brez opore. Če so prizadeti tudi drugi deli možganov, se lahko pokažejo vedenjske spremembe (izguba sobne čistoče, napadalnost), zmedenost, slepota in napadi.

Alopecija

Alopecija pomeni izpadanje dlake. Prizadeti psi imajo redkejšo dlako z golimi predeli, ki napredujejo v razširjeno in stalno izgubo dlake. Oboleli psi se rodijo normalno odlakani. Pri svetlejših psih se spremembe pojavijo nekje do 6. meseca, pri temnejših pa komaj pri dveh oz. treh letih. Pes izgublja dlako in ima suho kožo. Včasih je prvi znak ponavljajoča se bakterijska okužba dlačnih mešičkov (folikulitis), običajno na hrbtu, ki se začasno zaustavi z antibiotiki, vendar na prizadetem mestu dlaka raste počasi ali sploh ne zraste. Izpostavljena koža je luskava in občutljiva na sonce in hud mrz. Pes lahko sicer živi povsem zdravo življenje, občasno pa bo morda potreboval vlažilno kremo ali antibiotike za morebitne bakterijske okužbe.

Bolezni ledvic

Številne bolezni ledvic, ki pestijo različne pasme psov, so dokazano ali domnevno dedne. V večini primerov so ledvice ob rojstvu navidez normalne, a že v prvem letu začnejo kazati znake bolezni. Ne glede na razlike med pasmami in posameznimi psi do odpovedi ledvic običajno pride pred 5. letom starosti.

Način prenosa med generacijami ni znan, zato v tem primeru ne govorimo o dedni, pač pa o družinski bolezni, saj se bolezen med sorodniki pojavlja pogosteje, kot bi lahko šteli za slučaj.

Znaki pešanja ledvic so pri mlajših in starejših psih enaki. Pes več pije in pogosteje odvaja vodo. Z napredovanjem bolezni se pojavi zmanjšan apetit, hujšanje, zaspanost, bruhanje in blede dlesni zaradi slabokrvnosti. Čeprav lahko bolezen z zdravili nekoliko zaustavimo, odpoved ledvic na koncu povzroči smrt. Da bi napredovanje bolezni vendarle nekoliko zavrla, psa hranimo s kakovostno nizko-proteinsko hrano, da še dodatno ne obremenjujemo ledvic, veterinar pa z zdravljenjem psa nudi podporo njihovem delovanju ledvic. Pes naj ima ves čas na voljo svežo pitno vodo.

Prizadetih živali ne smemo uporabljati za vzrejo, prav tako ne njihovih staršev. Pri sorodnikih bolnega psa, ki jih nameravamo pariti, je dobro pregledati raven proteinov v urinu, ki bi lahko nakazoval na bolezen ledvic.

Hipo- in dismielinizacija

Mielin je maščobna snov, ki pokriva živčne celice. Deluje kot električni izolator in pospešuje prevajanje živčnih impulzov. Nastajanje mielina se začne že pred rojstvom. V primerih, ko je mielinizacija nezadostna ali nepravilna, zlasti v hrbtenjači in nekaterih delih možganov, se pojavi slabša koordinacija telesnih gibov, pomanjkanje ravnotežja, mišična atrofija. Bolezen je najbolj izrazita pri springer španjelih, pri drugih pasmah pa se stanje lahko postopoma izboljša.

Mladiči imajo težave z ravnotežjem, stojijo precej na široko in delujejo nerodni. Stresajo glavo in noge, kar je bolj opazno med gibanjem in igro in manj med spanjem in počitkom. Znaki se pokažejo že kmalu po rojstvu, pri večini pasem pa izzvenijo do 12. oz. 18. meseca starosti. Zdravila ni.

Vzrejno opozorilo velja zlasti za pasmo springer španjel, kjer obolevajo predvsem samci, nosilka pa je tudi vsaka mati obolelega psa, zato za nadaljnjo vzrejo ni primerna.

Progresivna atrofija mrežnice

Bolezen oči, ki sčasoma privede do slepote. Pojavi se lahko že pri šestih tednih kot nočna slepota, do starosti od enega do dveh let pa napreduje v popolno slepoto.

Znakov bolezni na samem očesu ne opazimo. Pes se preprosto težko znajde v prostoru, če so luči ugasnjene ali zunaj ponoči. Diagnozo postavi veterinar s podrobnim pregledom oči. Zdravila ni in prizadeti psi bodo na koncu večinoma oslepel. Ker se lahko zanašajo na izjemen vonj in sluh, lastniki mogoče kar nekaj časa sploh ne bodo vedeli, da pes slabše vidi.

Oboleli psi in njihovi starši niso več primerni za vzrejo, pri psih iz istega legla pa je smiselno opraviti genetsko testiranje za morebitne prenašalce.

Vir: <http://ic.upei.ca/cidd/breeds/overview>

Prevod in priredba: Nina Barlič

(Pred)praznične nevarnosti za naše štirinožce

Na spletnem portalu www.pesmojprijatelj.si, ki ponuja vrsto koristnih informacij in zanimivih člankov za ljubitelje psov, smo za vas prebrali in v nadaljevanju povzeli prispevek, ki je glede na prihajajoči prednovoletni čas še kako aktualen.

Strah in stres zaradi pokanja petard

Pred nami je tisti lepši del leta, ko vse diši po prazničnih piškotih, med ljudmi pa veje prijetno praznično vzdušje. Žal pa to praznično vzdušje, če izvzamemo omamne vonjave iz kuhinje, našim kosmatincem ni nujno tako simpatično. Prav nasprotno, velikokrat so prazniki zaradi pokanja in svetlobnih učinkov za pse presneto stresni. Nekoliko boljše je sicer, odkar je uporaba pirotehničnih sredstev omejena le na dneve med božičem in novim letom, a pokanju se žal kljub temu ne moremo izogniti.

Težava nastane zlasti v primerih, ko je naš kuža že imel slabe izkušnje in se ob vsakem pokanju trese, slini, sope in je prestrašen še dolgo po tem, ko neha pokati. Ponavadi se mu zmanjša tek, na prostem pa ima rep vedno potisnjen globoko pod trebuh. Nekateri psi se ob poku tako prestrašijo, da v paniki celo pobegnejo.

Psi namreč slišijo bistveno višje frekvence kot ljudje (ljudje slišimo zvoke do 20.000 Hz, psi pa do 65.000 Hz) in slišijo zvoke, ki so štirikrat bolj oddaljeni (ljudje najmočnejše zvoke slišimo do kilometra in pol daleč, pes pa isti zvok zasliši, ko je oddaljen do šest kilometrov). Tako si skrbniki niti predstavljati ne moremo, kakšna vojna se med prazniki za našega psa odvija zunaj in kako hud stres zanje to pomeni.

S stresom so pri živalih povezane številne bolezni. Mednje sodijo vedenjske težave, kot so povečano slinjenje, bruhanje, driska ali zaprtje, povečano uriniranje, pitje itd. Dolgotrajen stres vpliva na številne organske sisteme in tkiva, saj se iz hipofize izloča adrenokortikotropni hormon, ki deluje na skorjo nadledvične žleze, ta pa posledično izloča kortizol. Dolgotrajno izločanje kortizola vpliva na nastanek avtoimunih bolezni, po drugi strani pa omogoča hitrejši izbruh infekcijskih bolezni. Na koži se lahko pojavijo razni ekcemi in nevrodermatitisi. Pojavijo se lahko endokrine motnje, kot so sladkorna bolezen ali motnje reprodukcijskega ciklusa, lahko se pojavi tudi impotenca. Na želodcu lahko pride do nastanka čira, razjede lahko nastanejo tudi na debelem črevesju. Pri bolnikih srca in ožilja zaradi stresa lahko nastanejo srčne aritmije, koronarne bolezni, poveča se krvni tlak, lahko pa pride tudi do srčnega infarkta. Na centralni živčni sistem deluje stres tako, da povzroča utrujenost, depresijo in nespečnost, na dihalih pa se posledično lahko pojavi tudi astma.

Strah pred petardami je težko povsem odpraviti, ponujamo pa vam nekaj nasvetov, kako ga vsaj nekoliko omiliti. Strah brez podlage je za vsak organizem huda obremenitev in zmanjšuje kakovost življenja tako psu kot tudi njegovim skrbnikom.

Predvsem je pomembno, da smo skrbniki psa med pokanjem povsem mirni. Med napadom strahu psa ne smemo tolažiti, niti ga ne

skušamo umiriti. Če bomo sami ostali umirjeni in se ne bomo vznemirili, bo kuža kmalu ugotovil, da njegov strah ni utemeljen. Ko pes, sicer močno preplašen, med zunanjim truščem mirno leži, mu kot nagrado ponudimo priboljšek, hkrati pa bo le-ta v živali prebudil pomiritevni občutek ugodja. Psa lahko med največjim hrupom zamotimo tudi z igro.

Najbolje je, da v dneh, ko hudo poka, kuža nikoli ni sam. Če pa že je v hiši sam, je pomembno, da je navajen prostora. Pomagamo mu lahko tako, da naredimo zvočno svetlobno bariero s spuščeni roloji, prijeten zvok televizije ali radijskega sprejemnika, ki ga je sicer vajen, pa nekoliko ojačamo. Pomirjevala smemo dajati psu le po posvetu z veterinarjem in le sredstva, ki jih veterinar priporoča. Ti pripravki so različnih vrst, od blažjih do močnejših, primerni za to ali ono pasmo psa, vsem pa je skupno to, da našim pasjim prijateljem olajšajo in omogočijo mirne praznične dni.

Kuža lahko že tedne pred silvestrovim počasi pripravljamo na silvestrski hrup. Psa lahko desenzibiliziramo tako, da mu predvajamo posnetke zvokov petard, žvižganja raket in tudi drugih zvokov, povezani s silvestrovim. Seveda moramo na začetku te zvoke predvajati v primerni oddaljenosti in v naši navzočnosti, potem pa postopoma povečujemo jakost glasu, sprejemnik pa približamo psu šele takrat, ko bo do tišjih zvokov povsem ravnodušen. Zelo pomembno je, da med predvajanjem zvokov pes nima nobenih negativnih izkušenj. Še najbolje je, da zvoke spremlja za psa prijetno doživetje, recimo igranje, tekanje za predmetom itd.

Na sprehod s psom se vselej odpravimo, preden se bo glavno razjanje začelo in nikakor ne sredi viška hrupnega dogajanja. Najbolje, da gremo na sprehod, ko večina ljudi še spi, ali pa je v službi oz. šoli. Kdaj je okrog nas največ pokanja, najbolje vemo sami, zato je dobro, da na podlagi tega izberemo najmirnejši čas. Psi morajo biti zunaj vedno na povodcu, saj lahko nekateri zaradi poka postanejo panični in zbežijo ter se ne znajo več vrniti nazaj. Skrbnikovih ključev pa zaradi afekta ne slišijo.

Naj ne bo odveč še nekaj nasvetov in koristnih informacij, ki bodo prišle prav tistim, ki jim bo pes kljub pazljivosti ob pokanju pobegnil.

Kaj storiti, če se pes izgubi?

Vsak odgovoren lastnik psa bo seveda poskrbel za to, da bo pes čipiran in da bodo v bazi podatkov pri veterinarju vselej ažurni kontaktni podatki. Pametno je tudi, da ima pes na sebi ovratnico z obeskom in telefonsko številko, na kateri ste vedno dosegljivi. Vrnitev domov bo tako bistveno hitrejša in bolj enostavna.

Nikar ne čakajte, da se bo kuža sam pojavil na domačih vratih ali da ga bo (namesto vas) našel nekdo drug. Četudi ima pes čip in obesek s kontaktnimi podatki, morate čimprej pričeti z iskanjem. Preiščite okolico (prosimo prijatelje za pomoč), vprašajte bližnje sosede in prebivalce v okolici, ali so morda videli vašega ljubljénčka ter jim pustite svoje podatke, da vas obvestijo, če bi psa kasneje opazili.

Izgubo živali morate v roku 72 ur prijaviti najbližjemu zavetišču za

zapuščene živali, najbolje pa je, da to storite kar takoj, saj je morda vaš ljubljencek že tam. Obvestite radijske postaje, ki delujejo v vaši regiji in ostale medije, ki objavljajo tovrstna sporočila (tudi spletne forumi, Facebook skupine ...). Lokalne veterinarske postaje povprašajte, če je kdo pripeljal vašega izgubljenčka in pustite svojo telefonsko številko, da vas o morebitnih novostih obvestijo. Obvestite tudi policijsko postajo in društva za zaščito živali (morda jim je najdbo vašega ljubljenceka medtem že kdo sporočil).

Plakate s fotografijo in podatki živali (ne pozabite telefonske številke, na kateri boste ves čas dosegljivi) nalepite v okolico kraja na zelo frekventne lokacije, kjer je bil izgubljenček nazadnje opažen, pa tudi po avtobusnih postajah, cestnih lučeh in na mestih, kjer bi ga mimoidoči lahko srečali.

Predvsem nikoli ne obupajte z iskanjem in svojega kosmatinca iščite toliko časa, dokler ga najdete.

Nevarnost tudi doma

Za konec naj vas opozorimo še, da določene nevarnosti našim kosmatincem pretijo tudi v sicer varnem okolju doma. Zavedati se moramo, da je v prazničnih dneh v naših domovih poleg vseh okrasov in dobrot veliko stvari, ki so lahko za naše ljubljence nevarne. Na kratko navajamo nekaj najpomembnejših.

Strupene rastline: Zelo lepe rastline, a za psa nevarne so bela

omela, božična zvezda in božje drevce. Vse tri sodijo med smrtno nevarne, če jih zaužije preveč radoveden pes. Če imamo doma takšnega kužka je bolje, da si omislimo umetne okrasne rastline.

Opeklina: Precejšnja nevarnost za psa so lahko goreče sveče, dekoracija z električnimi lučkami (grizenje kablov!), ogenj v kamini in olje s fondija. To je nevarno predvsem za zelo živahne štirinožce. Ko krasimo stanovanje moramo misliti tudi na svojega psa.

Tujki: Nekateri psi primejo v gobček vse mogoče, tudi neprebavljive predmete, ki kot tujki obstanejo v želodcu ali črevesju. To so najpogostejše okraske na novoletni jelki.

Neprimerna prehrana: Med prazniki ljudje ponavadi pretiravamo tudi pri hrani. Prizanesimo s tem našim kužkom. Še najbolje je, da dobi naš kuža med prazniki enako hrano in v enakih količinah kot sicer. Odpovemo se dajanju naše hrane psu, saj je ta premastna in preveč slana, in če se le da spreglejmo proseče pasje oči, ki nas budno opazujejo med našim hranjenjem.

Ker se praznovanje novega leta običajno razvleče kar na ves december, imate ob prebiranju te številke biltena še ravno dovolj časa, da upoštevate zgornje nasvete in svoje praznično okraševanje, opravke in sprehode prilagodite tako, da bo najlepši čas v letu prijetno, ali pa vsaj znosno doživetje tudi za vašega kužka.

Vir: www.pesmojprijatelj.si

Spremenjeni pogoji za pridobivanje naziva »Slovenski prvak v lepoti« za pse, ki bodo prvi CAC za dosego naziva CH SLO pridobili v letu 2016.

Tale sprememba ja rahlo zbegala vse razstavljalce. Naj najprej povemo, da stopijo v letu 2016 v veljavo nova pravila za pridobivanje slovenskega prvaštva v lepoti za odrasle pse, obenem pa naj vas pomirimo, da veljajo le za pse, ki bodo prvaštvo pričeli z letom 2016. Za ostale, ki ste že zbrali polovico zahtevanih CAC-ov, bodo veljala stara pravila vse do za-ključka prvaštva!

Kakšne so spremembe? Predvsem ta, da zbiranje kandidatur za naziv »Slovenskega prvaka v lepoti« ni več časovno omejeno, zahteva pa se, da je pes ob pridobitvi zadnje kandidature star 24 mesecev. Sedaj bo potrebnih pet kandidatur (CAC), ena obvezno s specialne ali klubske razstave.

Brez bojazni, vsako leto bomo organizirali dva taka dogodka, samostojno v organizaciji pasemskega kluba ali v okviru državne oz. mednarodne razstave. V primeru slednjih bo osvojeni CAC veljal kot zahtevani CAC s specialne razstave. Bodite pozorni na prijavnice, na katerih bodo morebitne specialne razstave v okviru državnih ali mednarodnih razstav poučarjeno označene.

Povzeto po reviji Kinolog št. 11/2015

NOVE KLUBSKE UGODNOSTI

V letošnjem letu smo podpisali nekaj novih dogovorov o sodelovanju in tako vam danes predstavljamo naše pogodbene partnerje, ki nudijo popust članom kluba.

SAL CANIS, ŠALKA VAS 112, 1330 KOČEVJE - PRVI SLOVENSKI PROIZVAJALEC ZAMRZNJENE SUROVE PASJE HRANE

Na voljo so govedina, goveji sapniki kot prigrizek in vampi. Pri vsakem nakupu za člane kluba znaša popust 10% (koda: skbpp1010), pri vsakem nakupu nad 10 kg pa popust znaša 20% (koda: skbpp1020). Pri vrednosti nakupa nad 40 € je dostava povsod po Sloveniji brezplačna.

Nakup je možen preko spletne strani www.surovahranazapse.eu, naročilo lahko oddate tudi preko telefona 040 759 990 (g. Branko Merhar). Pri naročilu se sklicujte na številko članske izkaznice.

SLOVENSKI KLUB ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje
e-naslov: bernski.klub@gmail.com
fax: ++386 (0)1 786 51 46
Davčna št.: 568 922 92, NOVA ŠT. TRR: SI56 6000 0000 0363 918

Upravni odbor:

Mojca Sajovic: predsednica (e-naslov: astra10@siol.net, GSM 041 631 616)

Nina Bartič: podpredsednica (e-naslov: nina.bartic@gmail.com)

Barbara Šolc: tajnica (e-naslov: barbara@topol.si)

Milica Mihelčič: blagajničarka (e-naslov: milica.mihelcic@siol.net)

Janez Valič: član (e-naslov: iskrasta@siol.net)

Zoran Borovšak: član (e-naslov: mej4zoky@gmail.com)

Tone Hočevar: član (e-naslov: tone.hocivar@delo.si)

Nadzorni odbor:

Vesna Mišič, univ. dipl. prav., Slavko Ložar, Danica Rebov

Disciplinska komisija:

Josip Mihelčič, predsednik, Filip Česenj, Peter Vražič

CENIK ČLANARIN

Na osnovi sklepa skupščine kluba z dne 14. 3. 2015 o višini pristopnine in članarine za leto 2015 (zneski veljajo do spremembe na naslednji skupščini kluba) znaša članarina:

- za redne člane: 25,00 eur, pristopnina 5,00 eur
- za družinske člane: 12,00 eur, pristopnina 3,00 eur

Lastniki mladičev, kupljenih pri vzrediteljih – članih SKBPP, pri vpisu ne plačajo pristopnine.

Novim članom, ki poravnajo članarino od meseca novembra dalje v tekočem letu, se prizna plačana članarina tudi za naslednje koledarsko leto.

HOTEL S d.o.o., Celjska cesta 1, 3250 Rogaška Slatina

nudi članom kluba popust v višini 15% na ceno bivanja v hotelu Slovenija v Rogaški Slatini. Ker so berniji tam nadvse dobrodošli, tudi ti dobijo popust na svoje bivanje in sicer kar v višini 50%!

Spletna stran: www.hotel-slovenija.net,
tel. 03 811-5000, info@hotel-slovenija.net

Oskrba in sprehajanje psov PASJI DOM

v Domžalah nudi članom kluba 10% popusta na cene varstva, sprehajanja ali kopanja psov.

Kontakt: Nina Bešter, Brejčeva 12, 1230 Domžale, GSM 040 761 932, e-mail: nina@varstvo-psov.si, spletna stran: <http://www.varstvo-psov.si/>

Založba Debora d.o.o., založništvo in promocija kulture, d. o. o., Lipahova ulica 23, 1000 Ljubljana

Popust pri nakupu knjig preko spletne strani <http://www.psi-ha.si/> znaša 10%. Poleg tega popusta pa se vsak član kluba lahko včlani v Klub Psi-ha, ki mu omogoča še nadaljnjih 10% popusta, torej skupno 20%. Članstvo v knjižnem klubu je brezplačno in brez vseh pogojev.

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS
predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer; e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, 1000 LJUBLJANA

Klubske ugodnosti so objavljene na spletnih straneh kluba.

Vse člane kluba prosimo, da pri nakupu pokažejo člansko izkaznico z veljavno letno nalepko, kajti v nasprotnem primeru vam žal ne bodo obračunali popusta.

Zakaj je potrebno resno razmisliti, preden se odločimo za bernca:

Ker vas bodo vsi spraševali, katero pasmo, hudiča, imate

Ker ga nikakor ne boste mogli pripraviti do tega, da bi ob vodi imel kakšen suh košček kožuha

Ker se mu zdi **NUJNO** potrebno poloviti vse boje po morju in jih privleči na obalo

Ker vaša hiša nikoli več ne bo čista

Tudi vi ne...

In bo pri tem strašno zadovoljen

Ker boste priča stalnim pretepom

Ker je stalno v preži...

... pripravljen na napad

Ampak kljub vsemu jih imamo TAKO ZELO radi, da jih ne zamenjamo za nič na svetu...

Modelki: Jilli in Happy (predvsem slednja), z Barbaro

Grosuplje v jesen stopa tudi z berniji

Tradicionalna prireditev »Grosuplje v jeseni«, kjer se predstavljajo društva, podjetniki in različne ustanove, tudi letos ni minila brez nas. S svojimi tribarvnimi kosmatinci smo se zbrali ob bogato opremljeni klubski stojnici, kjer je bilo na voljo veliko pisnih informacij, klubsko glasilo, promocijski material... na mizici za česanje pa so se vse dopoldne vrstili berniji, ki so pokazali tudi, da znajo vleči vozičke in tako privabili mnoge poglede ter neskončno vrsto božanja željnih. Bilo je živahno, pisano in prijetno druženje. Crkljanju lepotev, ki so bili vzorno urejeni in počesani, se ni mogel upreti niti grosupeljski župan dr. Peter Verlič, ki vsako leto obišče tudi našo klubsko stojnico.

ZAHVALA ASTI, BROOKLYNU, FANČI, FARII, FAROSU, FINI, FELLOWU, VITI IN WENAYI TER NJIHOVIM LJUDEM

Vsem, ki ste se nedavno potrudili, našli čas in vložili veliko truda, da smo za revijo Kinolog prispevali odlične fotografije naše pasme, iskrena zahvala. Potrudil se je tudi fotograf **Matic Kuder**, zato vam danes lahko ponudimo rezultate naših skupnih prizadevanj. Več fotografij pa v reviji Kinolog št. 11/2015. Uživajte!

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, št. 2/2015. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Nina Barlič

Člani uredniškega odbora: Mojca Sajovic, Barbara Šolc, Tone Hočevar

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje